

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. marca 2011, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Mariána Jarábka v trestnej veci vyžiadanej osoby **R. A. R.**, v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti krajskej prokurátorky a o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21. februára 2011, sp. zn. 23 Ntc 2/2011, takto

r o z h o d o l :

- I. Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť krajskej prokurátorky **sa z a m i e t a.**
- II. Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby R. A. R. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajská prokurátorka v Trenčíne podala dňa 17. februára 2011 podľa § 22 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon o európskom zatýkacom rozkaze) návrh na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorý bol vydaný na R. A. R. dňa 16. decembra 2010 Okresným súdom vo Varšave, Poľská republika, sp. zn. V KOP 130/10.

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 21. februára 2011, sp. zn. 23 Ntc 2/2011, podľa § 244 ods. 1 písm. a/ Tr. por. per analogiam s prihliadnutím na § 1 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze postúpil predmetný návrh krajskej prokurátorky Krajskému súdu v Bratislave.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote sťažnosti krajská prokurátorka ako aj vyžiadaná osoba R. A. R. prostredníctvom obhajcu.

Krajská prokurátorka v odôvodnení sťažnosti poukázala na dôvody svojej sťažnosti k uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne o postúpení návrhu na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby. Zastáva názor, že predmetný návrh bol podaný na príslušný súd v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze s tým, že vyžiadaná osoba má inak obmedzenú slobodu.

Vyžiadaná osoba R. A. R. prostredníctvom obhajcu svoju sťažnosť odôvodnil tým, že podľa § 22 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze je na rozhodnutie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu príslušný krajský súd, ktorému podala návrh prokuratúra príslušná podľa § 11 citovaného zákona, a tou je Krajská prokuratúra v Bratislave. Z uvedeného je zrejmé, že Krajská prokuratúra v Trenčíne nebola oprávnená vykonávať predbežné vyšetrovanie a ani podať návrh na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu na miestne nepríslušný súd.

Na základe podaných sťažností Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál a dospel k záveru, že Krajský súd v Trenčíne rozhodol správne a v súlade so zákonom.

Podľa ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze na začatie konania o európskom zatýkacom rozkaze je príslušná prokuratúra, v ktorej obvode bola vyžiadaná osoba zadržaná alebo jej bola inak obmedzená osobná sloboda.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze ak bola osoba prepustená zo zadržania, je na vykonanie predbežného vyšetrovania príslušná krajská prokuratúra, v obvode ktorej osoba býva, alebo sa zdržuje, ktorej prokuratúra príslušná podľa odseku 1, bezodkladne zašle európsky zatýkací rozkaz alebo záznam podľa § 3 písm. l/ spolu s ostatnými písomnosťami.

Podľa ustanovenia § 22 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze je na rozhodnutie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu príslušný krajský súd, ktorému podal návrh prokurátor príslušný podľa § 11.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze na konanie podľa tohto zákona sa použije všeobecný predpis o trestnom konaní, ak nie je ďalej ustanovené inak.

V predmetnej veci bol na R. A. R. Okresným súdom vo Varšave, Poľská republika, vydaný európsky zatýkací rozkaz, sp. zn. V KOP 130/10 zo 16. decembra 2010, pre trestný čin proti majetku podľa článku 286 § 1 Tr. zák. Poľskej republiky, za ktorého spáchanie hrozí trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby 8 (osem) rokov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že postup krajského súdu, ktorým postúpil návrh krajskej prokuratorky na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu Krajskému súdu v Bratislave, nebol zákonný a správny. Taktiež najvyšší súd je toho názoru, že v konaní o predmetnom európskom zatýkacom rozkaze je vecne aj miestne príslušným súdom Krajský súd v Bratislave.

Zo spisového materiálu vyplýva, že vyžiadaná osoba R. A. R. bol zadržaný v Bratislave dňa 18. januára 2011. Na základe návrhu podaného Krajskou prokuratúrou v Bratislave na vzatie zadržaného R. A. R. do predbežnej väzby Krajský súd v Bratislave uznesením z 19. januára 2011, sp. zn. 1 Ntc 1/2011, rozhodol o jeho vzatí do predbežnej väzby s tým, že väzba sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby v Bratislave. Tým bola založená vecná a miestna príslušnosť Krajského súdu v Bratislave. Skutočnosť, že vyžiadaná osoba bola zo zdravotných dôvodov dočasne premiestnená do Nemocnice pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, nemôže byť dôvodom na zmenu príslušnosti súdu. Zároveň možno zdôrazniť, že tento záver odôvodňuje aj výslovné ustanovenie § 509 ods. 2 Tr. por. s prihliadnutím na § 1 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, podľa ktorého na konanie o prípustnosti vydania vyžiadanej osoby je príslušný krajský súd, ktorý rozhodoval o predbežnej väzbe alebo o vydávacej väzbe.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosti krajskej prokuratorky a vyžiadanej osoby R. A. R. ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 16. marca 2011

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková